ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និង ឈ្មោះសំណុំរឿង ៖ ៥៨/១២-ឌីកនើធី នីតធើរ

កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ ថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២

សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៣១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក ៖ **អ៊ឹង សុទ្ធី**

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖ **ទូន ស៊ីផាន់**

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ ៖ **ប៉ែន ប៊ុនឈា**

ភាគីនៃវិវាទ

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ ៖ **ក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ លីមីតធីត**

អាសយដ្ឋាន ៖ ភូមិព្រែកតាព្រីង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល

ទូរស័ព្ទ ៖ ០៦៧ ៩៩៩ ៨៩៥ ទូរសារ ៖ គ្មាន

តំណាងភាគីនិយោជក ៖

១- លោក តាំង ស៊ុនហេង	រដ្ឋបាល
២- លោក Jiang Wei	ប្រធានផលិតកម្ម
៣- លោក ឡុង ហ៊ាង	តំណាង GMAC

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ ៖ - **សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា**

- **សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរប្រចាំរោងចក្រ ឌីកនើធី នីតធើរ**

អាសយដ្ឋាន ៖ ភូមិព្រែកតាព្រីង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល

ទូរស័ព្ទ ៖ ០៩២ ៤៩៤ ៧០៧ ទូរសារ ៖ គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត ៖

១- លោក មូ ឈាង មន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា

២- លោក ភិន សុភា ប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរប្រចាំរោងចក្រ

៣- លោក ចឹក ប៊ុនសាន អនុប្រធានសហជីព

៤- លោក សេង សឿង លេខាធិការសហជីព

៥- កញ្ញា សុខ សំអាន សមាជិកសហជីព

៦- កញ្ញា យស់ ថាវី សមាជិកសហជីព

៧- កញ្ញា ប៉ូ គន្ធា សមាជិកសហជីព

៨- កញ្ញា ដាយ វំដួល សមាជិកសហជីព

បញ្ហាក្នុងវិវាទ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- ភាគីកម្មករផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យ ទាមទារក្រុមហ៊ុនចរចា តំលៃឡូតិ៍មុនសិន (សេរី ៣០០៩) ទើបធ្វើជាក្រោយ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាព គឺសុំឱ្យកម្មករធ្វើការងារជាមុនសិន ទើបចរចាផលិតភាពពលកម្មការងារជាក្រោយ ។

២- ភាគីកម្មករផ្នែកតម្បាញទាមទារតំលៃឡូតិ៍ PN ១២០៣០១២ A ក្នុងមួយអាវ ០.៥៩ ដុល្លា ស្មើ ៧.០៨ ដុល្លា ក្នុងមួយឡូតិ៍។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាព គឺសូមរក្សាតំលៃឡូតិ៍ដូចតាមការផ្តល់ជូនកន្លងមក តម្លៃអាវមួយ ០.៥៥ ដុល្លា ស្មើ ៦.៦០ ដុល្លា ក្នុងមួយឡូតិ៍ (ខ្នាត XXS) ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៣៦ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ (អាណត្តិទី៥) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជាលេខ ២២៧/១២ កប/កឃ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។

THE ARBITRATION COUNCIL

សវនាការ និង សន្ទេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ ៖ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិគ្រឹះលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ៖ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២ (វេលាម៉ោង ០៨ និង ៣០ នាទី ព្រឹក)។

បញ្ហានៃនីតិវិធី ៖

នៅថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល បានទទួលលិខិតស្នើសុំអន្តរាគមន៍ជួយដោះស្រាយវិវាទការងារ ពីក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ស្តីពីកម្មករម៉ុកព្រុយនៃផ្នែកកាត់ព្រុយ និងកម្មករផ្នែកប៉ះពិនិត្យមិនគោរពតាមការចាត់តាំងការងាររបស់អ្នកគ្រប់គ្រង ហើយនាំគ្នាធ្វើកូដកម្ម។ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងមក មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តកណ្តាល បានចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនេះជាបន្តបន្ទាប់ និងធ្វើការផ្សះផ្សាជាលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ដោយទទួលបានលទ្ធផលមិនសះជានឹងគ្នាចំនួន ០២ ចំណុច លើការទាមទារចំនួន ០២ ចំណុច។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ០២ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ តាមរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមមិនសះជា លេខ ២២៧/១២ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១២។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាចំនួន ០២ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ វេលាម៉ោង ៨ និង ៣០ នាទី ព្រឹក។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមានតាមការកោះអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកបន្ថែមនូវព័ត៌មានផ្សេងៗដែលទាក់ទងទៅនឹងវិវាទនេះ និងបានធ្វើការផ្សះផ្សាចំណុចមិនសះជាចំនួន ០២ ចំណុចនេះ បន្ថែមទៀត តែមិនទទួលបានលទ្ធផលសះជាទេ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីទាំងពីរជ្រើសរើសសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច។ ភាគីទាំងពីរឯកភាពពន្យាពេលនៃការចេញសេចក្តីបង្គាប់ពីថ្ងៃទី០២ ខែមេសា រហូតដល់ថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២។

នៅពេលសំណុំរឿងនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកដល់លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល គឺមានកូដកម្មកើតឡើង។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចេញសេចក្តីបញ្ជាលេខ ០០៨/១២ កបអ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ដើម្បីឱ្យកម្មករនិយោជិតចូលធ្វើការវិញនៅថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ តទៅ តាមវេនរបស់ខ្លួន។ ជាលទ្ធផល កម្មករនិយោជិតបានចូលធ្វើការធម្មតាវិញ ហើយក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបន្តនីតិវិធីអាជ្ញាកណ្តាល ជាធម្មតា។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុចវិវាទខាងលើនេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម ៖

ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី ៖ គ្មាន

ឯកសារ ទស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក ៖

១- លិខិតរបស់របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មលេខ ៤៩៦៤ ពណ.ចបព ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ជំរាបមកលោកអភិបាលក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ស្តីពីករណីសុំចុះបញ្ជីតម្កល់ទុកការទិញ (ACQUISITION) ភាពជាម្ចាស់គម្រោងវិនិយោគមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់របស់ក្រុមហ៊ុន ។

២- វិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ចុះខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ។

៣- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងក្រុមហ៊ុន វីវើរ វិច ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ ។

៤- លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ។

៥- សៀវភៅកត់ឡូតិ៍ផ្នែក ម៉ុក និង ដេរ ។

៦- តារាងប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ០១ ឆ្នាំ២០១២ ។

៧- តារាងប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ០២ ឆ្នាំ២០១២ ។

៨- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយកក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ជូបលោក តាំង ស៊ុនហេង និងលោក Jiang Wei ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ។

៩- ការពន្យល់ពីរបៀបដាក់ឡូតិ៍របស់កម្មករតម្បាញនៅក្នុងបុងឡូតិ៍ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

១- ការជំទាស់ឯកសារក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ និងការបញ្ជាក់មូលហេតុរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ៣២/១២ សបក ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ។

២- ស្នាមមេដៃកម្មករ កម្មការិនីផ្នែកកាត់ព្រុយ នៃរោងចក្រ ឌីកនើធី នីតធើរ ពីការបញ្ជាក់ និងបង្ហាញពីយោបល់ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ។

៣- ការប្រៀបធៀបម៉ូតចាស់ និងថ្មី ។

៤- ការពន្យល់ពីរបៀបដាក់ឡូតិ៍របស់កម្មករតម្បាញនៅក្នុងបុងឡូតិ៍ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ លេខ ២២៧/១២ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន ឌីកនើធី នីតធើរ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមីនាឆ្នាំ ២០១២។

THE ARBITRATION COUNCIL

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ៣១៥ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ៣១៦ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ៖

- ក្រុមហ៊ុន ឌីកនេធី នីតធើរ លីមីតធីត គឺជាក្រុមហ៊ុនកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ និងមានជួលកម្មករនិយោជិតចំនួនប្រមាណ ១៩០៨ នាក់។
- សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរប្រចាំក្រុមហ៊ុន ឌីកនេធី នីតធើរ លីមីតធីត ជាដើមបណ្តឹងនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ។

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ កម្មករនិយោជិតផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យ ទាមទារឱ្យនិយោជកចរចាតម្លៃឡូត៍ជាមួយពួកគាត់ជាមុនសិន (ស៊េរី ៣០០៩) ទើបធ្វើជាក្រោយ

- ការអនុវត្តសព្វថ្ងៃរបស់ក្រុមហ៊ុន គឺចេញតម្លៃឡូត៍នៃស៊េរីទាំងអស់ នៅថ្ងៃទី២៥ ជារៀងរាល់ខែ ដោយហេតុថា សំលៀកបំពាក់មានប្រភេទ ច្រើនស៊េរី និងមានភាពងាយស្រួលចំពោះនិយោជក ក្នុងការកំណត់នូវការបើកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិត។ និយោជកមិនបានរៀបចំឱ្យមានការដេរសាកល្បង ដើម្បីរកមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់នូវតម្លៃឡូត៍នោះទេ។ ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា បើឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើសាកល្បង១ថ្ងៃជាមុន នោះកម្មករនឹងឆ្លៀតឱកាសកេងយកចំណេញដោយធ្វើការយឺតៗ ដើម្បីកំណត់តម្លៃឡូត៍ទាប។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសវនាការថា កម្មករនិយោជិតផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យទាមទារឱ្យនិយោជកចេញតម្លៃឡូត៍ស៊េរី៣០០៩ បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើបាន១ថ្ងៃ ពីព្រោះនិយោជកតែងតែចេញតម្លៃឡូត៍ស៊េរីនីមួយៗ នៅថ្ងៃទី២៥ ជារៀងរាល់ខែ។ ហេតុនេះហើយ កម្មករនិយោជិតចង់ដឹងនូវតម្លៃឡូត៍បន្ទាប់ពីធ្វើឡូត៍ស៊េរី ៣០០៩ នេះបានមួយថ្ងៃ បន្ទាប់ពីចាប់ផ្តើម។ ការដឹងនូវតម្លៃឡូត៍ក្នុងអំឡុងពេលនេះ អាចធ្វើឱ្យកម្មករនិយោជិតខិតខំធ្វើការ និងមិនបារម្ភអំពីតម្លៃឡូត៍ដែលអាចទាបពេកសម្រាប់ពួកគាត់។

THE ARBITRATION COUNCIL

- ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា ការប្រាប់នូវតម្លៃឡូត៍បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើបានមួយថ្ងៃ គឺមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការគិតប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតនោះទេ។ ភាគីនិយោជកបានបន្តទៀតថា រាល់ការកំណត់តម្លៃឡូត៍នីមួយៗ គឺអាស្រ័យលើប្រភេទការងារស្រួល ឬលំបាក ដើម្បីកំណត់ជាមធ្យមនូវប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិត។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា ចំពោះស៊េរី៣០០៩ នៅក្នុងការទាមទារនេះ បានធ្វើចប់អស់ហើយ ប៉ុន្តែជាទូទៅ និយោជកតែងតែមានស៊េរី៣០០៩ សម្រាប់ឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើ។ ហេតុនេះ កម្មករនិយោជិតនៅរក្សាការទាមទារឱ្យនិយោជកកំណត់តម្លៃឡូត៍ បន្ទាប់ពីបានធ្វើរយៈពេល ១ ថ្ងៃ។
- ថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិត គឺនៅថ្ងៃទី២៥ នៃខែនីមួយៗ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតលើកឡើងថា ប្រភេទខ្លះ (ភាគច្រើន) នៃសម្លៀកបំពាក់ដែលត្រូវដេរ រួមទាំងស៊េរី៣០០៩ អាចធ្វើអស់ត្រឹមមួយអាទិត្យ ឬឆាប់ជាងនេះ ហើយប្រភេទខ្លះធ្វើត្រឹមតែ២ថ្ងៃអស់ក៏មានដែរ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករផ្នែកតម្បាញទាមទារតម្លៃឡូត៍ PN1203012A ក្នុងអាវមួយ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ស្មើ ៧.០៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឡូត៍

- នៅពេលសវនាការ ភាគីកម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញ ទាមទារឱ្យនិយោជកតម្លើងតម្លៃឡូត៍ PN 1203012A ដោយក្នុងមួយអាវ តម្លើងឱ្យដល់តម្លៃ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ស្មើនឹង ៧.០៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឡូត៍។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា PN 1203012A គឺជាម៉ូតថ្មី និងពិបាកដេរជាង PN 1090016 ប៉ុន្តែ ភាគីនិយោជកបានដាក់តម្លៃស្មើគ្នារវាង PN 1203012A និង PN 1090016។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កម្មករនិយោជិតបានធ្វើការប្រៀបធៀបនូវចំនួនថ្ងៃចំពោះការធ្វើ PN 1203012A និង PN 1090016 គឺPN 1203012A ចំណាយពេលអស់ ៣ ទៅ ៤ថ្ងៃ ក្នុងមួយឡូត៍ និងPN 1090016 ចំណាយពេលអស់តែ ២ ទៅ ២ ថ្ងៃ កន្លះ ប៉ុណ្ណោះ។
- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា PN 1203012A និងPN 1090016 មានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដូចនេះហើយបានជានិយោជកកំណត់តម្លៃដូចគ្នា។ លើសពីនេះទៀត និយោជកបានបន្ថែមថា បើមើលតារាងប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតនៅខែមករា និងខែកុម្ភៈ បានបង្ហាញថា មានកម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញ (៣ នាក់ ក្នុងចំនោម ៥៨ នាក់) ដែលមានប្រាក់ឈ្នួលតិចជាងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា ៦១ ដុល្លារអាមរិក ក្នុងមួយខែ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា ការយកប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាដែលកំណត់ដោយច្បាប់ មកគិតកំណត់នូវតម្លៃដេរស៊ីបុងនេះ គឺមានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះថា ការដេរស៊ីបុង គឺអាស្រ័យលើជំនាញ

THE ARBITRATION COUNCIL

របស់កម្មករនិយោជិតនីមួយៗ។ ដូចនេះ ភាគីកម្មករនិយជិតស្នើសុំឱ្យនិយោជកគិតពីជំនាញដែលកម្មករនិយោជិតមានក្នុងការធ្វើការងារនេះ។

ហេតុផលនៃសេចក្ដីសម្រេច ៖

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ កម្មករនិយោជិតផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យ ទាមទារឱ្យនិយោជកចរចាតម្លៃឡូត៍ជាមួយពួកគាត់ជាមុនសិន (ស៊េរី ៣០០៩) ទើបធ្វើជាក្រោយ

ការអនុវត្តកន្លងមករបស់និយោជក គឺមិនដែលបានប្រាប់កម្មករនិយោជិតដឹងបន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើនូវស៊េរី៣០០៩ បាន ១ ថ្ងៃទេ ហើយថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិត គឺធ្វើឡើងនៅរៀងរាល់ថ្ងៃទី២៥ នៃខែនីមួយៗ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលនឹងពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការជូនដំណឹងអំពីតម្លៃឡូត៍ ដល់កម្មករនិយោជិតក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតចាប់ផ្ដើមធ្វើឡូត៍នោះ?

មាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ការងារចែងថា " *និយោជកត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីឱ្យដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតឱ្យបានច្បាស់ ប្រាកដ និងងាយស្រួលយល់ ៖*

ក-អំពីល័ក្ខខ័ណ្ឌប្រាក់ឈ្នួលដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងនោះ មុននឹងចូលកាន់តំណែងធ្វើការ ឬនៅគ្រប់ពេល ផ្លាស់ប្ដូរ ល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងនេះ។

ខ-អំពីប្រាក់ឈ្នួលទាំងអស់របស់កម្មករនិយោជិតសម្រាប់រយៈពេលបើកប្រាក់ម្ដងៗ កាលណាប្រាក់ឈ្នួលនោះអាចមានការ ផ្លាស់ប្ដូរ។"

សំណុំរឿងលេខ ៧១/០៨-វិរីវ វីច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២ តាមខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យនៃមាត្រា ១១២ នៃច្បាប់ស្ដីពីការងារនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលយល់ឃើញថា ៖ " *នៅពេលណាដែលល័ក្ខខ័ណ្ឌការងារ ជាពិសេសគឺកំរិតប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតប្រែប្រួល និយោជកត្រូវជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតឱ្យច្បាស់លាស់អំពីប្រាក់ឈ្នួលដែលគេនឹងបានទទួលនាពេលខាងមុខ។ ផ្អែកលើការបកស្រាយនេះ ការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិដែលកំណត់ដោយច្បាប់ស្ដីពីការងារ ដែលតម្រូវឱ្យនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការជូនដំណឹងអំពីល័ក្ខខ័ណ្ឌប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិត។*"

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយខាងលើនេះដែរ។ ក្នុងករណីនេះ កម្មករនិយោជិតធ្វើការងារដេរស៊ីឡូត៍ ហេតុនេះ ប្រាក់ឈ្នួលរបស់គាត់តែងតែមានការប្រែប្រួលទៅតាមប្រភេទឡូត៍នីមួយៗដែលកម្មករនិយោជិតធ្វើ។ ដូចនេះ និយោជកមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងទៅកម្មករនិយោជិតអំពីប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគាត់ក្នុងករណីមានការប្រែប្រួលនៅពេលគាត់ដេរប្រភេទឡូត៍ខុសៗគ្នា។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីនិយោជកតែងប្រាប់កម្មករនិយោជិតអំពីតម្លៃឡូត៍គ្រប់ស៊េរីទាំងអស់ នៅថ្ងៃទី២៥ នៃខែនីមួយៗ រួមទាំងស៊េរី ៣០០៩ នេះផង។ រាល់ការកំណត់តម្លៃឡូត៍នីមួយៗ គឺអាស្រ័យលើប្រភេទការងារស្រួល ឬលំបាក ដើម្បីកំណត់ជាមធ្យមនូវប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិត។ ពោលគឺ និយោជកឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំងអស់ធ្វើរួចហើយ ទើបនិយោជកគិតគូរ និងថ្លឹងថ្លែងទៅលើសមត្ថភាព និងកំលាំងពលកម្មរបស់កម្មករនិយោជិតក្នុងការដាក់តម្លៃឡូត៍មួយឱ្យបានត្រឹមត្រូវសមរម្យ។

THE ARBITRATION COUNCIL

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការចេញតម្លៃឡូត៍នៅថ្ងៃទី២៥ ជារៀងរាល់ខែនេះ គឺប៉ះចំថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតតែម្តង ដែលវាមិនស្របទៅនឹងគោលបំណងរបស់មាត្រា ១១២ ដែលតម្រូវឱ្យនិយោជកចាំបាច់ត្រូវជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិត ឱ្យដឹងច្បាស់អំពីប្រាក់ឈ្នួលដែលពួកគាត់នឹងត្រូវទទួលបាននាពេលខាងមុខ ជាពិសេសចំពោះការកម្រិតប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករនិយោជិតដែលអាចមានការប្រែប្រួល ឬផ្លាស់ប្តូរដូចជា ក្នុងករណីប្រាក់ឈ្នួលតាមបរិមាណផលិតផលនេះជាដើម។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ និយោជកអាចជ្រើសរើសកម្មករជំនាញ ដើម្បីធ្វើជាក្រុមដេរសាកល្បងក្នុងរយៈពេលដ៏សមរម្យមួយ មុននឹងសម្រេចចេញតម្លៃឡូត៍ជូនកម្មករនិយោជិត។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានរកឃើញថា រយៈពេលទូទៅសម្រាប់កំណត់តម្លៃឡូត៍ គឺពី ៣ ទៅ ៧ ថ្ងៃ (១សប្តាហ៍) អាស្រ័យលើភាពងាយស្រួល ឬលំបាកនៃការងារ។ *(សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៥/០៦-ដាប់ប៊ីល យូ អ៊ែន់ ឌី ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៧ និងលេខ ៨១/០៩-វីន រេច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១១)*។

ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របថា រយៈពេលពី ៣ ទៅ ៧ ថ្ងៃ (១សប្តាហ៍) គឺជារយៈពេលដ៏សមស្របមួយដែលនិយោជកអាចមានលទ្ធភាពវាស់ស្ទង់អំពីសមត្ថភាពរបស់កម្មករនិយោជិតថា តើពួកគាត់អាចដេរបានក្នុងកម្រិតណា ហើយគាត់គួរកំណត់តម្លៃឡូត៍ចំនួនប៉ុន្មាន ដើម្បីឱ្យបានស្របនឹងច្បាប់ស្តីពីការងារផង។

នៅក្នុងករណីនេះ ភាគីនិយោជកបានលើកឡើងថា ការកំណត់តម្លៃឡូត៍នៅរៀងរាល់ថ្ងៃទី២៥ នៃខែនីមួយៗ គឺមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់គាត់ក្នុងការគិតប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិត ប៉ុន្តែ និយោជកមិនបានបញ្ជាក់អំពីភាពខុសគ្នាដែលអាចកើតមានឡើងចំពោះប្រភេទឡូត៍ដែលខុសគ្នា ឬដែលអាចស្រួល ឬពិបាកធ្វើជាងគ្នានោះទេ។ ពោលគឺ និយោជកកម្រិតថ្ងៃចេញតម្លៃឡូត៍នៅរៀងរាល់ថ្ងៃទី២៥ នេះ សម្រាប់គ្រប់ប្រភេទឡូត៍ទាំងអស់តែម្តង និងដោយមិនមានការដេរសាកល្បង ដើម្បីយកជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់នូវតម្លៃឡូត៍នោះទេ។ ដោយសារប្រភេទខ្លះនៃសម្លៀកបំពាក់ដែលត្រូវដេរ រួមទាំងស៊េរី៣០០៩ ផង អាចធ្វើអស់ត្រឹមមួយអាទិត្យ ឬឆាប់ជាងនេះ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ថា រយៈពេល៣ថ្ងៃ គឺមានការសមស្របសម្រាប់ភាគីទាំងពីរ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបង្គាប់ឱ្យនិយោជកជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យ អំពីតម្លៃឡូត៍ចំពោះស៊េរី៣០០៩ បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើបាន ៣ ថ្ងៃ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករផ្នែកតម្បាញទាមទារតម្លៃឡូត៍ PN1203012A ក្នុងអាវមួយ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ស្មើ ៧.០៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឡូត៍

ក្នុងករណីនេះ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកតម្លើងតម្លៃឡូត៍ PN1203012A ឱ្យគ្រប់ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយអាវ ដោយអះអាងថា មានការលំបាកចំពោះការដេរ ជាពិសេស បើប្រៀបធៀបនឹង PN 1090016។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការតម្លើងតម្លៃឡូត៍ PN 1203012A នេះ ឱ្យគ្រប់ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយអាវដែរ ឬទេ?

មាត្រា ១០៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា *“ចំពោះការងារម៉ៅការ ឬតាមបរិមាណផលិតផល ទោះធ្វើនៅរោងជាង ឬ នៅលំនៅក៏ដោយ ប្រាក់ឈ្នួលត្រូវគិតយ៉ាងណាឱ្យកម្មករនិយោជិតដែលមានការប៉ិនប្រសប់មធ្យមធ្វើការជាធម្មតាបានទទួលក្នុងចិរវេលាធ្វើការដដែលនូវប្រាក់ឈ្នួលយ៉ាងតិចស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាដែលត្រូវធានា ហើយដែលកំណត់សម្រាប់កម្មករនិយោជិត”* ។

ចំណុចទី៣ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៤៩/១០ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ចែងថា *“៣. ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលទទួលប្រាក់ឈ្នួលគិតតាមបរិមាណផលិតផល (ដេរស៊ីប៉ុង) ត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលតាមទិន្នផលជាក់ស្តែងដែលធ្វើបាន ។ បើទិន្នផលការងារទទួលបាននោះ លើសពីចំនួនប្រាក់ឈ្នួលដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី២ ខាងលើ ត្រូវទទួលបានតាមការលើសនោះ ។ ប្រសិនបើទាបជាង និយោជកត្រូវបន្ថែមឱ្យគ្រប់ចំនួន ៥៦ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ សម្រាប់កម្មករនិយោជិតធ្វើការសាកល្បង និងចំនួន ៦១ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ សម្រាប់កម្មករនិយោជិតពេញសិទ្ធិ”* ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចថា *“និយោជកមានសិទ្ធិកំណត់ ឬផ្លាស់ប្តូរតម្លៃប៉ុង ក៏ប៉ុន្តែក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានសម្រេចថា ត្រូវកំណត់ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យតម្លៃប៉ុងឱ្យកម្មករនិយោជិតដែលមានការប៉ិនប្រសប់មធ្យម ធ្វើការធម្មតាអាចទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា”* ។ *(សូមមើលសំណុំរឿងលេខ ០៣/០៥-ហ្គាយអ៊ីង ដ្រាហ្គុង ចំណុចវិវាទទី៦, លេខ ៤១/០៥-វ៉ាយអូលែត ចំណុចវិវាទទី៨ និងលេខ ៤៤/០៦-ហ្គោលហ្វេម ចំណុចវិវាទទី១)* ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របជាមួយនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ ។

តាមរយៈភស្តុតាងតារាងប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែមករា និងខែកុម្ភៈ បានបញ្ជាក់ថា កម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញដែលដេរស៊ីប៉ុង មានចំនួន ៥.១៧ ភាគរយ នៃចំនួនកម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញទាំងអស់ ដែលដេរតាមម៉ោងការងារធម្មតា មិនបញ្ចូលការងារថែមម៉ោង ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគោលទាបជាងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា ៦១ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ និងមានចំនួន ៩៤.៨៣ ភាគរយ នៃកម្មករនិយោជិតនៃផ្នែកត្បាញទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលលើសពីប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា ៦១ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ។ ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលដេរបានទាបជាងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា គឺនិយោជកបានបង្គ្រប់ឱ្យដល់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាហើយ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យការកំណត់តម្លៃឡូតិ៍បានត្រឹមត្រូវ និងសមស្របតាមច្បាប់ នោះនិយោជកត្រូវរៀបចំឱ្យមានការធ្វើការងារសាកល្បងក្នុងរយៈពេលសមស្របមួយ ដូចបានពន្យល់ក្នុងចំណុចវិវាទទី១ ខាងលើ ដើម្បីធានាថា កម្មករដែលមានការប៉ិនប្រសប់មធ្យម ធ្វើការធម្មតាអាចទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាតាមផ្លូវច្បាប់ ។

ក្នុងករណីនេះ មូលហេតុដែលកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកតម្លើងតម្លៃឡូតិ៍ ០.៥៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយអាវឱ្យដល់ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក គឺព្រោះថា ពួកគាត់សុទ្ធតែមានជំនាញលើការងារនេះ ។

មាត្រា ២ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា *“សហគ្រាសនីមួយៗ អាចមានគ្រឹះស្ថានច្រើន ហើយគ្រឹះស្ថាននីមួយៗនោះ មានប្រើមនុស្សមួយក្រុមធ្វើការរួមគ្នា ក្នុងទីកន្លែងណាមួយជាក់លាក់ ដូចជាក្នុងរោងចក្រ រោងជាង ការដ្ឋាន ។ល។ ក្រោមការគ្រប់គ្រង និងដឹកនាំនៃនិយោជក”* ។

THE ARBITRATION COUNCIL

ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ថា មាត្រា ២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារនេះមានន័យថា ភាគីនិយោជកមានសិទ្ធិចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន ឱ្យតែសិទ្ធិនេះមានលក្ខណៈស្របច្បាប់ និងសមហេតុសមផល។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៤៧/០៨-ហ្វែ្រន ចិច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២ ,លេខ ៥៣/០៩-តាក ហ្វាត ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ១៥១/១១ ហ្រ្គេត អននើរ ថេកស្តាយ) ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការចាត់ចែងរបស់និយោជកបានកំណត់នូវការកំណត់តម្លៃឡូត៍ឱ្យកម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញធ្វើ គឺមានលក្ខណៈស្របច្បាប់ និងសមហេតុផល ព្រោះថា ការកំណត់តម្លៃនេះ បានធ្វើឱ្យកម្មករនិយោជិតភាគច្រើនបានទទួលនូវប្រាក់ឈ្នួលដែលលើសពីប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញឱ្យនិយោជកតម្លើងតម្លៃឡូត៍ PN 1203012A ដោយក្នុងមួយអាវ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ស្មើ ៧.០៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឡូត៍។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ដូចតទៅ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ១៖

បង្គាប់ឱ្យនិយោជកជូនដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតផ្នែកកាត់ព្រុយ និងផ្នែកប៉ះពិនិត្យ អំពីតម្លៃឡូត៍ចំពោះស៊េរី ៣០០៩ បន្ទាប់ពីកម្មករនិយោជិតធ្វើបាន ៣ ថ្ងៃ។

ចំណុចវិវាទទី ២៖

បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតផ្នែកត្បាញ ឱ្យនិយោជកតម្លើងតម្លៃឡូត៍ PN1203012A ដោយក្នុងមួយអាវ ០.៥៩ ដុល្លារអាមេរិក ស្មើ ៧.០៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឡូត៍។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់៖ សេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរភ្លាម ហើយអនុវត្តចំពោះភាគីតែម្តង បន្ទាប់ពីសេចក្តីបង្គាប់នេះចេញទៅ ដោយអនុលោមតាមការយល់ព្រមជ្រើសរើសរបស់ភាគីទាំងពីរថា យកសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ចទៅក្នុងសវនាការ នាថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។

THE ARBITRATION COUNCIL

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក ៖

ឈ្មោះ ៖ **អ៊ឹង សុទ្ធី**

ហត្ថលេខា: ------------------------------

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

ឈ្មោះ ៖ **ទួន ស៊ីផាន់**

ហត្ថលេខា: ------------------------------

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ៖

ឈ្មោះ ៖ **ប៉ែន ប៊ុនឈា**

ហត្ថលេខា: ------------------------------

THE ARBITRATION COUNCIL